

gen problemer med trafikministeren og er også sikre på, at trafikministeren selvfølgelig har den samme interesse, som Venstre, Det Konservative Folkeparti og CD i at finde nogle løsninger, som løser pendlernes problemer. De er stadig gigantiske, skulle jeg hilse og sige, og derfor er interessen den samme: problemerne skal løses.

Løsningen her er et skridt i den rigtige retning, godt nok kun et lille, men et skridt i den rigtige retning efter vores vurdering. Derfor fastholder vi støtten til projektet og glæder os til de videre drøftelser i forligskredsen om, hvad vi eventuelt kan gøre for at gøre tingene endnu bedre.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):
Fru Margrete Auken som ordfører.

Margrete Auken (SF):

Når vi ser bort fra færdselssikkerheden, går jeg ud fra, at man næsten ville overtage trafikministeren, for af hensyn til færdselssikkerheden vil vi godt beholde ham.

I forlængelse af den snak, vi lige har haft, vil jeg godt sige til hr. Brian Mikkelsen, at jeg forstår ikke, hr. Brian Mikkelsen har accepteret vurderingen af pendlernes tid i forhold til motorvejsfolkets tid. Når de sidder og kun kan køre 60 km/t. i snit på en strækning i stedet for 110 km/t., er de nogle meget dyre mennesker, hvis vi ser Vejdirektoratets beregninger af, hvad det koster. Det er meget, meget dyrt, og det er meget alvorligt, hvis de skal køre sådan. Men så slem er strækningen ned mod Ringsted altså heller ikke. Jeg kører den jævnlige, også i myldretiden, og den er ikke værre, end at man indimellem skal sætte farten lidt ned og på enkelte korte strækninger kører langsomt i sammenligning med togene, hvor folk står som sild i en tønde, også på den strækning, hr. Brian Mikkelsen benytter.

DSB siger: DSB, hvis tiden er vigtig. Det er også mit slogan, jeg bruger toget meget, fordi tiden er vigtig for mig. Jeg rejser på 1. klasse og har nogle privilegier, som kun få mennesker har, og jeg kan også rejse lidt skævt i forhold til myldretiderne, så jeg kan udnytte tiden til at arbejde i. Men der er ingen beregninger af, hvad det koster at stå op i et tog, for det er andenrangs mennesker, der benytter den kollektive trafik.

Trafikforliget er en nedvurdering af det kæmpestore pendlerproblem, som vi alle sammen, også hr. Brian Mikkelsen, erkender vi har. Jeg

ved også, at ganske vist ikke hele vejen igennem i Venstre og De Konservative, men i CD og i høj grad i Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre var man gennem 1990'erne meget optaget af, hvad man kunne gøre for pendlere, for det var et kæmpeproblem.

Vi drøftede på mange, mange møder og ved store høringer København-Ringsted-projektet, og det endte med, at alle partier faktisk var nogenlunde enige om udbygningsløsningen, fordi den havde etapemuligheder, den havde mulighed for overhalinger, og den havde en masse gode ting i sig, som gjorde, at vi kunne se, at her kunne vi hurtigere end med nybygningsløsningen komme i gang med at forbedre forholdene. Men så kunne vi pludselig forbløffede se, at der kom en Buksti i sving med NIMBY-princippet: Never In My BackYard. Men det kan man altså komme ud over, bl.a. med at føre banen omkring den gamle godsbanering.

Jeg skal også lige sige, hvad der er sket med hensyn til støjbekæmpelsesproblemet, som vi jo havde med i vores aftale med trafikminister Sonja Mikkelsen. Der skulle ske støjbekæmpelse på hele strækningen, hvor der i dag kører masser af larmende godstog, men det bliver der ikke gjort noget ved i dette forlig her. Man har set bort fra det, fordi det kun er andenrangs mennesker, det går ud over, altså dem, der bor langs jernbanen, og dem, der kører med tog. Det er meget hårdt sagt, og jeg ved, det også er meget sårende for mange socialdemokrater, at jeg siger det på denne her måde, men jeg vil ikke engang sige, at jeg beklager det, for jeg kan ikke opfatte det anderledes. Når jeg ser, hvor lavt man vurderer disse menneskers tid, hvordan man vurderer disse menneskers færden, når der skal sættes pris på rentabilitet, og når man er flintrende ligeglad med, om de skal skifte tog, er det en nedvurdering af dem.

Når man laver en løsning, der netop ikke er en langsigtet forbedring, kan det gå, som det går i Berlin. Vi så forleden dag – jeg ved ikke, om trafikministeren så det – at i Berlin opgiver man at tage den kollektive trafik, og det bliver bilerne, der kommer til at køre igennem byen. Jeg ved godt, at det ikke er vores nuværende trafikministers drøm, men jeg kan ikke begribe, hvorfor han ikke bruger den magt, han faktisk har, til at komme med en løsning, hvor vi kunne komme meget, meget længere i retning af at tilgode-se pendlernes problemer, for der er jo ingen penge i vejene.